

Forfatter: Skram, Erik

Titel: Udrag fra Gertrude Coldbjørnsen (Danske Klassikere)

Citation: Skram, Erik: "Gertrude Coldbjørnsen", i Skram, Erik: *Gertrude Coldbjørnsen*, udg. af Pål Dahlerup, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skrame01-shoot-idm140171027236048/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Gertrude Coldbjørnsen

»Men Barn, hvad er her i Vejen?»

Det var Tante Rosalie, som stod for hende i Kaabe og Hat, som hun var kommen tilbage fra sine Juleindkøb i de overfyldte Butiker. Tjeneren kunde ventes hvert Øjeblik i Stuetne med Pakkerne fra Vognen. Gertrude løftede Hovedet.

»Advokat Feddersen har været her, Tante, og har friet til mig».

Tanten gjorde kort omkring. Hun hørte Tjeneren i Spisestuen og gik ham i Møde. Pakkerne bleve lagte af der, og den gamle Frøken Coldbjørnsen var i Hast tilbage hos sin Myndling. Ved hendes Klæder hang endnu Vinterdagens Kulde og den ejendommelige Lugt af Saffian og Polster fra Vognen.

»Hvad har Du svaret, Barn?»

»Ja, Tante».

»Men saa er jo Alt godt – min søde Gertrude».

Og Tanten satte sig i Sofaen og trak Gertrudes Hoved ind til sig. Den unge Piges Sind gik til Ro ved denne moderlige Omfavnelse, der kom med Resterne af den friske Luft ude fra.

»Er saa Alt godt, Tante?»

»Ja, min egen Ven, det skulde jeg tro».

»Hvad siger Fader?»

»At det glæder ham, naturligvis».

»Tror Du det?»

»Ja ganske vist».

»Feddersen er nede hos ham nu».

»Saa har vi dem om lidt. – Du maa ikke græde, Gertrude, saa bliver din Fader straks bange».

Gertrude tørrede lydig sine Øjne og blev siddende i Sofaens Hjørne. Den gamle Dame bevægede sig stiltørdig omkring i Stuen, medens hun ved egen Hjælp tog sit Tøj af, og talte hele Tiden til Gertrude.

»Og jeg med mine Juleindkøb, og som havde saa travlt og havde Hovedet fuldt af alle disse Smaating – og saa gaar Du hen og giver din Haand bort, bestemmer over din Skæbne, Du Barn – min egen kære Gertrude! Nu er det nok snart forbi med din gamle Tantes Myndighed. Hun ringede og lod Pigen, som kom ind, bære Overtojet bort. Gertrude sad tavs og saa med et halvt forøjet, halvt forlegen Smil paa hende. »Min egen Pige, Du maa tro, at det betyder Noget for mig, at overlevere Dig i saa gode Hænder». Hun havde atter